

SMÅTT o. GOTT, LÄTT o. LAGOM BLANDAT - No:15

Så var det den finske översten som i fortsättningskrigets slutskede frågade majoren – ”har ditt förband fått pansarskräcken ännu?”, vartill majoren svarar ” Nä, int är mina gossar rädda för stridsvagnar!”
Ovanstående har tidigare relaterats i nummer 1 men kan trots detta tåla att upprepas.

Visste du att lt. Colonel Charles B. Norton - kvartermästare i staben hos general Fitz John Porter 1862/1863 förde en sabel tillverkad av Johan Svengren i Eskilstuna.

Visste Du att Stålpresen i Eskilstuna tillverkade de första partierna av den nya stålhelmen till Västtyskland efter kriget.

I en gammal examensuppgift från Krigsskolan var lydelsen: - Du blir i din egenskap av handläggare i KAAD uppsökt av en uppfinnare som konstruerat en patron för gevär m/96 med ett träffläge på 100 meter som är 0,1 meter högre än träffläget för ptr m/94. Frågan ställdes muntligt – är det här något som är intressant – svara Ja/Nej och svaret skulle avges dito inom 10 sekunder.

På 1960-talet kommer förstås mycket nytt inom vapen-/kaliberområdet – bl. a. lämnar en ingenjör från Torshälla ett förslag till GF på ett nytt höghastighetsvapen (finkalibrigt) med drivspegel som skulle kunna ge ett U_0 på 2200 m/s.

Från beredskapsåren noterar vi att frågan om verkan av revolver m/87 diskuterades – fanns risk för ”Dum-dum” verkan? Bryderiet kom sig av att några norska frihetskämpar påträffats med Normas hålspetsammunition och ställts inför ståndrätt. Skjutprov genomfördes varvid konstaterades att ingen ”Dum-dum” verkan kunde konstateras.